

Školske sestre franjevke Krista Kralja

LIST DRUŽBE

Godina XXIV.

Svibanj 2020.

Br. 1 (62)

Generalna kuća
Via Bruno Buozzi, 1
00046 Grottaferrata (RM)
ITALIJA
Tel: 0039/06/94 12 466
E-mail: segreteria.generale@ssfcr.org

Budimo znak nade i povjerenja i dok ovih dana proživljavamo tjeskobu i bojazan. Budite uvjereni da, učinimo li sa svoje strane najbolje što možemo, možemo doprinijeti ljudskoj zajednici da izađe iz sadašnje tame.

(CIVCSVA, Pismo posvećenim osobama, 16. ožujka 2020.)

Generalna kuća

Od listopada prošle godine sve do nedavno, život u Generalnoj kući tekao je uobičajenim ritmom uz sjednice, susrete, redovite provincijalne kapitule, kanonske vizitacije i sestriinske pohode provincijama u kojima su bile angažirane vrhovna predstojnica s. Klara Šimunović i vrhovne savjetnice.

Kao zajednica, pak, živjele smo vrlo intenzivno ovaj period jer je bio obilježen bolešću i smrću naše drage s. Roze Potočnik. Već dugi niz godina s. Roza je bila članica zajednice u Generalnoj kući, i dok su se druge sestre izmjenjivale po završetku mandata, ona je ostajala kao nosivi stup kuće. Bila je najstarija u zajednici i od nje smo zadnjih mjeseci puno naučile, kako prihvaćati vlastitu krhkost u starosti, prepustiti se njezi drugih, ispuštati iz ruku sve i zadržati samo ono bitno. Divile smo se njezinoj dubokoj vjeri i potpunom predanju Bogu u trenucima patnje dok je do zadnjega daha ponavljala ime Isusovo i zazivala na materinjem jeziku *Marija Pomagaj*.

Mnoge sestre iz naše Družbe, prolazeći kroz Generalnu kuću, prije u Rimu i kasnije u Grottaferrati, posebno one koje su bile u Vrhovnoj upravi ili su dolazile na studij, upoznale su s. Rozu. Mnoge od njih nose lijepa sjećanja na trenutke provedene s njom u vrtu ili na rekreaciji koju je ona animirala pjesmom uz zvuk gitare, ili tek na njezin vedar duh i lice ozareno osmijehom s kojim je susretala druge.

Sestra Roza (Ivanka) Potočnik rođena je u Koprivni (Slovenija) 29. kolovoza 1935. godine u brojnoj obitelji. Otac Janez Potočnik i majka Elizabeta r. Klemenšek odgojili su svoju djecu u pravom kršćanskom duhu, učeći ih ljubavi prema bližnjemu i solidarnosti prema potrebitima. Ivanka je u obitelji primila prvi vjerski odgoj i već kao mala gajila je u duši želju da se posveti Bogu u redovničkom životu. Nakon što je završila osnovnu školu, izrazila je želju da postane redovnica i pohađa domaćinski tečaj u Št. Rupertu, u Austriji, kod Školskih sestara franjevki o kojima je čula. S dopuštenjem roditelja upisala se u školu u Št. Rupertu te kasnije, po završetku tečaja, 10. siječnja 1956. ušla u kandidaturu Školskih sestara franjevki Krista Kralja u Št. Rupertu. Nakon postulare poslana je u Rim, a 8. rujna 1957. u Grottaferrati je započela novicijat dobivši redovničko ime s. Roza. Dana 9. rujna 1958. u Generalnoj kući u Rimu položila je prve zavjete, a nakon pet godina i doživotne.

Najveći dio svoga redovničkog života s. Roza je provela u zajednici na Farnesini u Rimu gdje je s puno ljubavi vodila brigu o vrtu. Kad se 2004. godine Vrhovna uprava preselila u Grottaferratu, i s. Roza je premještena te je nastavila voditi brigu o vrtu nove Generalne kuće. Unatoč nebrojenim borovim iglicama koje su opadale sa svakom kišom i svakim vjetrom, neumorno je uređivala vrt u svim godišnjim dobima i radovala se gledajući svaku pojedinu biljku, koju je brižno uzgajala, kako raste i cvjeta. Jednostavnost, poslušnost, molitva, marljivost i ustrajnost u poslu te bezuvjetna ljubav prema stvorenjima bile su odlike koje su krasile život s. Roze.

Malo po malo, osjećala je kako ju snaga napušta i zbog toga je puno trpjela. Kao i cvijeće u kasnu jesen, tako je i s. Roza pred kraj prošle godine počela slabiti, prigibati se, dogorijevati i postajati sve šutljivija. Od nove godine njezina bolest je vrlo brzo napredovala tako da se iz dana u dan njezino zdravlje pogoršavalo. Jačala je, pak, njezina molitva i prikazivanje patnje

za svećenike i dobra i sveta zvanja, za našu Družbu, za sve bolesne i one koji trpe. S velikom pobožnošću primala je svetu pričest i sakrament bolesničkog pomazanja.

Preminula je u Gospodinu u osvit dana 19. veljače 2020. u bolnici u Frascatiju u dobi od 84 godine i 62 godine u Družbi.

Sprovodni obredi i ispraćaj naše drage s. Roze bili su 21. veljače 2020. u kapeli Generalne kuće. Na svečanom euharistijskom slavlju koje je predslavio župnik vlč. Claudio Cirulli, a suslavili vlč. Franc Mihelčič, rektor Papinskog slovenskog zavoda, i vlč. Hubert Wieder, kapelan naše zajednice, sudjelovale su sestre iz zajednica Rimske regije s regionalnom predstojnicom s. Maristellom Palac, nekoliko sestara koje su došle iz Austrije zajedno s provincijskom predstojnicom s. Ambrozijom Potočnik, rođenom sestrom pokojne s. Roze, te njezina braća i rodbina koji su došli iz Slovenije. Bile su nazočne i sestre iz drugih redovničkih zajednica, prijatelji i poznanici. Njezino tijelo počiva u grobnici naše redovničke obitelji na groblju Prima Porta (Rim), zajedno s drugim pokojnim sestrama Rimske regije.

Ohrabrena Gospodinovim obećanjem: *Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će; i tko god živi i vjeruje u me, neće umrijeti nikada* (Iv 11, 25-26), s. Roza je napustila ovaj svijet i vrt koji je toliko voljela i prešla prag Očeve kuće. Neka uživa život i radost u vječnome vrtu! Počivala u miru.

s. Samuela Klaić

Mariborska provincija

Dok je u Provinciji još odjekivao eho Jubilarne godine, za zahvalnošću smo usmjerile svoj pogled prema putu i događanjima koja su bila pred nama. U nedjelju spomendana Blažene Djevice Marije od Krunice, s. Martina Štemberger je u svojoj rodnoj župi položila doživotne zavjete. Netom poslije ovoga radosnog događaja počela je bliža priprava za Provincijalni kapitul.

Redoviti provincijalni kapitul, slavljen od 24. do 31. listopada u Domu Majke Margarite u Repnjama pod geslom *Gdje je L(l)jubav, tamo je pogled*, bio je milosno vrijeme djelovanja Duha Svetoga.

Sestre kapitularki, kao i druge sestre koje su ih pratile molitvom, osjetile su snažnu sestrinsku povezanost. Trogodišnja duhovna obnova Provincije, tijekom koje smo se odlučile gledati sebe i sestre Božjim pogledom ljubavi i milosrđa, već je donijela plodove te nas i dalje potiče da u tome ustrajemo. Zahvalne smo sestrama iz prethodne Provincijalne uprave za njihovo velikodušno služenje. S velikom otvorenošću primile smo novu provincijalnu predstojnicu s. Veroniku Verbič i savjetnice s. Angelu Zanjkovič, s. Poloncu Majcenovič, s. Tinu Dajčer i s. Bernardu Gostečnik.

Provincijalna predstojnica je sa svojim Vijećem ubrzo imenovala sestre za pomoćne službe i članice različitih povjerenstava koje su odmah započele s obavljanjem dužnosti. Sestre iz Povjerenstva za pastoral zvanja organizirale su u Domu Majke Margarite u Repnjama duhovne obnove za mlade u došašću i korizmi. Radost nam je susretati mlade koji odgovorno promišljaju o svojem životu i posvećuju svoje vrijeme tome da bi osluhnuli što od njih traži Gospodin. I u vremenu kada opada broj duhovnih zvanja, ima mladih koji ozbiljno promišljaju o tome da pođu tim putem.

Novo Povjerenstvo za pastoral pripremlilo je prvi susret pastoralne skupine. Sestre su razmijenile iskustva svoga pastoralnog djelovanja, promišljale o novoj evangelizaciji i poticajima Apostolske pobudnice *Radost evanđelja* te planirale svoje aktivnosti među kojima su i već tradicionalni domaćinski tečajevi za djevojke.

Koncem siječnja u Gorici (Italija) je održan susret Provincijalnih uprava Tršćanske i Mariborske provincije s vrhovnom predstojnicom s. Klarom Šimunović i vrhovnom zamjenicom s. Vidom Tomažič u vidu procesa pridruživanja Tršćanske provincije Mariborskoj provinciji. Zajedno su promišljale o tome kako je došlo do te odluke i što se njome želi postići: da u otvorenosti duha, srca i pameti sestre žive vedrije svoju posvećenost u zajedništvu s Bogom i plodnijoj međusobnoj povezanosti i svjedočenju. Razgovarale su o tome kako doživljavaju pridruživanje provincija, o pozitivnim izazovima ali i o bojaznima. Razmijenile su stajališta o tome što je najdragocjenije u provincijama, o odricanjima i nužnim koracima koje svaka provincija treba učiniti te o nekim skorim zajedničkim susretima.

U otvorenosti za učenje kako bolje međusobno komunicirati, sestre su u velikom broju sudjelovale na seminaru *Dijalog u zajednici* koji je održan 29. siječnja u Repnjama i 29. veljače u Mariboru. Na seminaru je voditeljica s. Mojca Šimenc, KMP, naglasila važnost međusobnog poštovanja i povjerenja. Potakla je sudionice da promisle o tome kakvim riječima se obraćaju sestrama, jer ružna riječ ranjava, dok ona lijepa liječi i donosi blagoslov. Susret se odvijao u vedrom ozračju u kojemu se mogla osjetiti spremnost sestara da sagledaju situaciju iz perspektive drugoga, što je uvjet za dobar dijalog.

S ciljem snažnije i dublje povezanosti triju provincija slovenskog govornog područja, na susretu kućnih predstojnica s Provincijalnom upravom, 7. ožujka u Repnjama, sudjelovale su i sestre Austrijske provincije, dok sestre Tršćanske provincije nisu mogle sudjelovati zbog mjera sprečavanja širenja zaraze korona virusom. Na susretu je bila nazočna i vrhovna zamjenica s. Vida Tomažič. Često se služba kućne predstojnice doživljava kao veliko breme. Zbog toga je prijepodnevi dio susreta imao za cilj ohrabriti sestre i pomoći im da svoju službu prepoznaju

kao dar koji im je Gospodin povjerio za dobro njihovo i cijele zajednice. U popodnevnom dijelu susreta bio je govor o ekonomskim pitanjima.

U proteklom razdoblju u našoj Provinciji četiri sestre su se preselile u vječnost. Blažena Djevica Marija od Krunice otpratila je u vječni život s. Rozariju Pečjak u njezinoj 97. godini života i 66. godini redovništva. Na blagdan Bezgrešnog začeca Blažene Djevice Marije, nakon teške bolesti, preminula je s. Ivanka Tadina u dobi od 62 godine i 21 godine redovničkog života. Pokopana je na vodičkom groblju blizu Repnja. Na Dan posvećenoga života Gospodin je podario vječni mir s. Amaliji Kuri (sestri pokojne s. Aleksandre, nekadašnje vrhovne zamjenice) koja je u zajednici na Brezjama dugo godina bolovala nepokretna i svoje patnje pridruživala patnjama Kristovim. Imala je 65 godina, u Družbi je bila 45 godina. Ista zajednica je 8. veljače dobila još jednu zagovornicu kod Boga, s. Saviju Lesjak, koja je imala 94 godine i 63 godine je bila članica naše redovničke ustanove. Gospodin neka im obilno uzvrati za sve što su dale zajednici, Crkvi i svijetu.

Kao i drugdje po svijetu, i u našoj zemlji i u našim zajednicama život se jako promijenio. U prvoj polovici ožujka biskupi Slovenske biskupske konferencije uveli su izvanredne mjere s ciljem sprečavanja širenja korona virusa. Stoga se i mi zadržavamo u svojim zajednicama, izmjenjujemo se u molitvi pred Presvetim Sakramentom i pratimo svetu misu preko televizije. Putem suvremenih sredstava komunikacije učvršćujemo sestrinsku povezanost među nama i sa sestrama drugih zajednica i provincija. Na isti način smo, kroz slušanje i razgovor, dostupne ljudima u potrebi. S nadom i povjerenjem u Gospodina gledamo prema budućnosti.

s. Martina Štemberger

Splitska provincija

U vrijeme javljanja za List Družbe sve nas *ujedinjuje* opasnost od koronavirusa, ali i rast u svijesti kako je čovjek malen i nemoćan pred tako sićušnim i nevidljivim neprijateljem koji u svijetu odnosi veliki broj žrtava. Ne preostaje nam drugo doli još više tražiti oslonac u Bogu, zastati i preispitati se što je to najvažnije u osobnom i zajedničkom životu, životu Provincije, Družbe, Crkve, svijeta.

Nevidljivi virus nas je zaustavio, poremetio uhodane aktivnosti. Vratio nas u naše kuće i učinio da više budemo zajedno, osigurao nam više vremena za molitvu. Teško nam je palo da u našim crkvama i kapelama nemamo zajedničku euharistiju i da je *uživo* pratimo preko TV ili Interneta.

Pitamo se koliko će ovo trajati, koje će posljedice biti, hoćemo li iz ove situacije izići duhovno snažnije, osviještenije, više predane u Božje ruke, više otvorene jedna drugoj, gorljivije u apostolatu? Cijelu situaciju izručujemo Bogu moleći ga da dade snagu oboljelima, onima koji se za njih brinu te da nas oslobodi od svakoga zla.

U tijeku je kanonska vizitacija vrhovne predstojnice našoj Provinciji. Sestra Klara je pohod započela 25. veljače i neizvjesno je hoće li ga obaviti do kraja. Ograničenost kretanja zbog opasnosti od pandemije spriječila ju je da slijedi plan pohoda. Uz opasnost od koronavirusa, grad Zagreb i okolicu u nedjeljno jutro 22. ožujka zahvatio je snažan potres koji je prouzrokovao velike materijalne štete na sakralnim, kulturnim i stambenim objektima. Hvala Bogu, sestre naših triju provincija prošle su bez većih materijalnih šteta. Vrhovna predstojnica s. Klara Šimunović se na svetkovinu Blagovijesti iz Zagreba vratila u provincijsko središte. Tako smo preko nje na neki način više povezane s Družbom jer nas izvještava o stanju sestara u drugim provincijama.

Sukladno Provincijskom planu *Poslane svijetu*, ove godine realiziramo projekt *Dođi i vidi*. Želimo kao zajednica osvijestiti, neovisno o životnoj dobi, poslanje koje trebamo izvršiti svjedočeći radost življenja redovničkoga poziva. U vezi s time održane su duhovne obnove za mlade i starije, posjeti župama, a nažalost, neki su susreti otkazani zbog novonastale okolnosti povezane s koronavirusom. Povodom Svjetskog dana misija u listopadu 2019. godine, sestre misionarke koje su boravile u Hrvatskoj, pohodile su neke župe te vjernicima svjedočile o misionarskom pozivu.

Kako bismo mudro koristile suvremena sredstva komunikacije za posredovanje kršćanskih vrednota, a u vidu cjeloživotnog učenja, organizirale smo od 8. do 10. studenoga 2019. u Zagrebu seminar o temi “Mogućnosti i izazovi komunikacije u digitalnom okruženju”.

Sudjelovale su sestre iz Mariborske, Mostarske, Bosansko-hrvatske i Splitske provincije. Voditelji su bili profesori s Odjela za komunikologiju Hrvatskog katoličkog sveučilišta koji su nas obogatili važnim saznanjima za evangelizaciju preko interneta - *Areopaga* današnjice.

Na spomendan utemeljenja Provincije, 18. studenoga 2019. godine, započele smo trogodišnju pripremu za proslavu 100. obljetnice njezina ustanovljenja. Toga je dana u tri veće zajednice u Provinciji (Split-Lovret, Zagreb-Jordanovac i Zadar-Arbanasi) bilo cjelodnevno klanjanje pred Presvetim Sakramentom, a u ostalim zajednicama ura klanjanja. Sestre u Misiji u DR Kongu imale su u sve četiri zajednice cjelodnevno klanjanje 16. studenoga. Svakog 18. u mjesecu molimo za Provinciju molitvu sv. Franje *Svemogući, vječni, pravedni i milosrdni Bože*. Znakovito je da se upravo 18. studenoga preselila u vječnost naša s. Serafika Balajić, koja je obnašajući u Provinciji odgovorne službe odgojiteljice, provincijske predstojnice i ekonomice, svojom nadarenošću, hrabrošću i odlučnošću mnogo pridonijela duhovnom i materijalnom napretku Provincije. Nadamo se da nas prati iz neba, kao i nedavno preminula s. Zvezdana Bajan i druge naše pokojne sestre.

Tijekom ove godine pripremamo se za proslavu 100. obljetnice djelovanja sestara u Sinju gdje su započele s radom 18. studenoga 1920. godine. Kanimmo obljetnicu proslaviti 15. studenoga 2020. godine u međusobnom zajedništvu i zahvalnosti Bogu za sve ono što je učinio preko skromnih, poniznih i marnih sestara u Sinjskom kraju pod okriljem Čudotvorne Gospe Sinjske, kojoj su se vazda pobožno utjecale.

s. Karolina Bašić

Misija u Demokratskoj Republici Kongu

U ozračju Uskrsa obilježenog pandemijom, koja je promijenila živote i životne programe, želimo podijeliti s vama nešto od proživljenoga u našim zajednicama.

Proslava Jubileja Družbe koja je, kalendarski gledano „daleko iza nas“, prisutna je u nama u radosnoj svijesti pripadnosti Družbi Školskih sestara franjevka Krista Kralja.

Kad pripovijedamo o DR Kongu prva pomisao je na rat. Bogu zahvaljujemo što je kod nas, u Južnom Kivu, u posljednje vrijeme relativno mirna situacija. Nažalost, u Sjevernom Kivu, počevši od 2014. te sve do naših dana, dogodilo se mnogo nejasnih ali strašnih pokolja pučanstva. A uz ratne strahote ponovo se raširila zarazna bolest ebola koja je upravo u Božićno vrijeme paralizirala život u gradovima Butembu i Beni. Ni dugogodišnje pokolje ni ebolu nitko još ne može razumjeti: od kuda dolaze, tko manipulira stanovništvom i tko želi patnju i smrt jednostavnog čovjeka koji želi skromno živjeti u svom selu i obrađivati svoje polje. Iako je Bukavu pošteđen ovih nevolja, sve vrijeme osjećao se strah i neizvjesnost, posebno u vrijeme epidemije ebola.

Na svim područjima apostolata radile smo na poboljšanju kvalitete rada te produbljivanju duhovne dimenzije. U tu svrhu organizirale smo tijekom došašća i korizme duhovne obnove za suradnike i sudionike naših apostolata.

Sestre s privremenim zavjetima su sudjelovale na susretima koje je organizirala Nadbiskupija a naša zajednica je upriličila dva seminara u vidu produbljivanja svijesti o osobnom identitetu te boljem poznavanju karizme Družbe.

U vidu jačanja zajedništva u mjesecu veljači imale smo susret sestara iz sve četiri zajednice. Susret su animirale sestre iz zajednice Nyantende u kojoj se susret odvijao. Bila je radost i obogaćenje naći se zajedno, zajedno razmišljati i dijeliti iskustvo što to znači *biti* Školska sestra franjevka Krista Kralja.

Život je tekao svojim uhodanim tijekom sve do 19. ožujka 2020. kada su za cijelu državu proglašene mjere u vidu suzbijanja pandemije Covid-19. Sve obrazovne institucije su zaustavile svoj rad. Slavljenje liturgije na župama s vjericama je ukinuto. Još uvijek dobro pošteđene, jer nije bilo širenja pandemije, našle smo se u ritmu cijelog svijeta. Bogu hvala, do sada se širenje nije povećalo te je kod nas u Bukavuu u našim samostanskim kapelicama ostala mogućnost slavljenja mise. Bila je to velika milost, posebno u svetim danima Velikoga tjedna i Uskrsa kada smo usrdno molile za cijeli svijet, Papu, Crkvu, Družbu, za sestre Mostarske provincije u Međugorju koje su izravno pogođene pandemijom.

Krajem mjeseca ožujka sudjelovale smo u velikom broju na predviđenim duhovnim vježbama u Luhwinji. Duhovno okrijepljene sestre su prenijele hrabrost i radost nade u svoje zajednice. Kreativnost se probudila u svima tražeći kako što kvalitetnije i konstruktivnije živjeti izolaciju i nemogućnost održavanja apostolata. Nastojimo se držati preventivnih mjera. Ostaje nam nada u milosrđe Božje koje je jače od svega.

s. Samuela Šimunović

Tršćanska provincija

Po završetku proslave Jubilarne godine Družbe, otkrijepljene poukama i primjerom ljubavi naše utemeljiteljice Majke Margarite, radosno smo započele novu školsku godinu. Djeca i studentice donijeli su nam puno veselja i poleta. Neke sestre su bile više zauzete aktivnostima s njima pripravlajući ih za sakramente ili vježbajući pjesme za nedjeljne mise u župi.

Nadbiskup mons. Giampaolo Crepaldi je 19. listopada, tijekom svoga pastoralnog pohoda Župi sv. Ivana u Trstu, obišao našu zajednicu u provincijalnoj kući. Osjetile smo njegovu očinsku brigu i dobrotu. Nakon molitve Majci Božjoj, pozdrava i kratkog govora provincijalne predstojnice s. Andreje Kete o stanju Provincije i djelovanju sestara u Tršćanskoj biskupiji, nadbiskup nam je uputio riječi ohrabrenja i zadržao se s nama u srdačnom razgovoru. Kasnije se u našem domu za starije susreo s gospođama i molio s njima krunicu. Bio je zadivljen njihovom dubokom vjerom s kojom nose poteškoće starosti i bolesti, međusobno se prihvaćaju i pomažu. Na kraju nam je podijelio svoj blagoslov i svakoj darovao krunicu.

U Zavodu sv. Obitelji u Gorici sestre su u došašću pozvale starije slovenske vjernike na duhovnu obnovu i pripremu za Božić. Imali su priliku pristupiti sakramentu ispovijedi, a tijekom mise također i primiti sakrament bolesničkog pomazanja. Poslije mise su se rado zadržali u bratskom susretu uz zakusku.

Dana 27. siječnja 2020. u Gorici se odvijao susret Provincijskih uprava Tršćanske i Mariborske provincije s vrhovnom predstojnicom s. Klarom Šimunović i vrhovnom zamjenicom s. Vidom Tomažič s ciljem započinjanja pregovora u procesu pridruživanja Tršćanske provincije Mariborskoj provinciji. Za to smo, u svojoj nemoći, uputile molbu Mariborskoj provinciji koja je odgovorila s velikom otvorenošću i velikodušnošću.

Na početku korizme stigla je vijest da se opasni korona virus proširio i u našoj regiji Furlaniji-Juljskoj krajini. Škole su zatvorene, djeca su ostala kod kuće najprije jedan tjedan, a kasnije na neodređeno vrijeme. S njihovim roditeljima smo u telefonskom kontaktu, posebno s roditeljima djece koja se pripremaju za sakramente. Sestre koje njeguju starije gospođe su preopterećene poslom jer neki naši djelatnici ne mogu dolaziti na posao. Gospođama, pak, jako nedostaju posjete njihove rodbine. Prate vijesti na televiziji, puno mole i nadaju se, kao i svi mi, da će ova izvanredna situacija brzo proći.

Mi sestre zadržavamo se u kući i pridržavamo se mjera ograničenosti kretanja, stoga izlazimo samo radi nabavke hrane i lijekova. Naš dnevni red je isto prilagođen sadašnjim uvjetima. Nakon razmatranja i jutarnje molitve pratimo svetu misu koju u kapeli Doma sv. Marte slavi papa Franjo. Više vremena posvećujemo osobnoj i zajedničkoj molitvi, moleći za sve bolesne i umiruće te za liječnike, medicinsko osoblje i volontere. U vremenu pandemije još smo više povezane sa sestrama u Egiptu. U Kairu je u domu za studentice ostalo nekoliko studentica iz drugih zemalja koje se zbog pooštrenih mjera nisu mogle vratiti u svoju domovinu. Sestre u Aleksandriji brinu za štćenice u domu za starije gospođe.

Molimo Gospodina da nam po svome milosrđu udijeli potrebne milosti i pomoći kako bismo mogle izdržati i ove kušnje.

s. Andreja Kete

Lemontska provincija

Život u Provinciji Sv. Franje Asiškog u Lemontu nastavlja svoj tijek kroz čitav niz raznolikih aktivnosti.

Najvažniji događaj u zadnjih nekoliko mjeseci bila je kanonska vizitacija vrhovne predstojnice s. Klare Šimunović i njezine zamjenice s. Vide Tomažič, koja se odvijala od 21. studenog do 11. prosinca. Sestre su imale priliku susresti i mnoge naše pridružene članove koji su bili s nama na večeri dobrodošlice na svetkovinu Krista Kralja. Dani koje su s. Klara i s. Vida provele s nama bili su ispunjeni službenim susretima: zajedno sa s. Patricijom susrele su se s nadbiskupom kardinalom Blaseom J. Cupichem, puno su vremena provele u pojedinačnim susretima sa sestrama, pregledavanju dokumentacije, kao i u susretima s Provincijalnom upravom, kućnim predstojnicama, svim sestrama Provincije te brojnim susretima sa s. Patricijom.

Osim toga, imale su prigodu i za neke opuštenije trenutke i društvene aktivnosti. Posjetile su nacionalno svetište i muzej sv. Terezije *Maleni cvijet*, sudjelovale na misi i večeri u Slovenskoj misiji koja se nalazi pokraj našeg imanja. Proslavile su sa sestrama američki Dan zahvalnosti i bile na božićnoj večeri koju su, puno prije samoga Božića, pripremili naši dobri susjedi, vlasnici golfskih terena *Cog Hill*.

Tijek vizitacije se neočekivano promijenio kada je s. Vida primila vijest o smrti njenog oca. Oputovala je natrag u Sloveniju kako bi bila s majkom i prisustvovala pogrebu, a s. Klara je dovršila vizitaciju uz pomoć sestara iz Lemonta koje su joj pomogle kao prevoditeljice. Sestru Vidu smo pratile molitvama i bilo nam je žao što nismo mogle više uživati u njenom društvu i bolje je upoznati. Sestra Klara je ostala s nama do 11. prosinca.

Kako bi se usredotočile na preustroj, održale smo nekoliko uspješnih susreta na razini Provincije, uključujući i Izvanredni provincijalni kapitul, na kojima smo raspravljale o našim nadama i strahovima, brigama i mogućnostima preustroja. Tijekom boravka s nama, s. Klara je također govorila o stvarnosti preustroja izrazivši iskrenu brigu za budućnost naše Provincije. I nadalje planiramo ostvarivati naše susrete i tražiti profesionalne savjete i pomoć od drugih koji

su već prošli kroz sličan proces. Kao i do sada, nastojimo da to bude proces lišen prepirki i neslaganja, proces ispunjen nadom i novim mogućnostima.

Život dvadeset i devet sestara naše Provincije, od kojih većina živi ovdje na našem brežuljku u Lemontu, osim s. Jimene koja se nalazi u Generalnoj kući te s. Marjorie i s. Maryann koje žive u obližnjoj župi u Napervilleu, se svakodnevno isprepliće.

Na našem brežuljku vrlo je živa komunikacija između zajednice u samostanu i zajednice u domu za starije *Alvernia Manor* kroz razmjenu pošte i provincijskih dokumenata, putem posjeta i susreta te nedjeljne mise. Također, zajedno slavimo blagdane, okupljamo se u posebnim prigodama i na nedjeljne duhovne obnove tijekom cijele godine. Molitvene nakane koje svakoga tjedna dobivaju sve sestre čine nas povezanima u molitvi za potrebe Družbe, obitelji, prijatelja i dobročinitelja. Sve sestre redovito primaju *Obavijesti* putem kojih bivaju upoznate s događanjima u Provinciji. Nekoliko sestara svakodnevno je uključeno u pastoral izvan našega samostana, ali svaku večer se vraćaju u zajednicu. Sestra Jimene je u kontaktu sa sestrama i prima naše obavijesti, dokumente, molitvene nakane i dr., te je na taj način uključena u našu svakodnevicu. Sudjelovala je, također, putem Skypa i na našem Izvanrednom provincijalnom kapitulu.

Kao zajednica, poznajemo obitelji naših sestara, osobito one koji žive blizu Lemonta i koji su nas godinama posjećivali. Nakon nekoliko padova i boravka u rehabilitacijskom centru, 28. veljače preminula je majka s. Maryann Dosen. Nekoliko sestara bilo je 4. ožujka na njezinom sprovodu kao i na molitvi večer prije. Trenutno imamo živuće samo još jednu majku i jednog oca od naših sestara koji stanuju blizu Lemonta i za koje osjećamo kao da pripadaju svima nama.

Svima nama zajednička je ljubav prema misijama, iako poput sv. Terezije, *Malenog cvijeta*, nikad nećemo služiti u misijskim zemljama. Na različite načine podupiremo misijske projekte ovdje i u inozemstvu, pomažući misijske organizacije preko naših novčanih donacija, doniranja odjeće i drugih stvari Društvu sv. Vinka Paulskog, skupljajući sredstva za naše pridružene članove Johna i Kathy Hellwig koji ih dostavljaju indijanskim rezervatima na zapadu zemlje te stavljajući novac u kasicu prasicu u našoj blagovaonici za naše sestre u Africi.

Iako podupiremo obje misije naših sestara, u Demokratskoj Republici Kongu i u Ugandi, ove godine smo se posebno trudile kako bismo pomogle sestrama u Ugandi tijekom njihove prve godine misionarske službe.

Margaret Langer, žena koja svake godine odlazi u Ugandu djelujući kao misionarka, došla je k nama 28. veljače kako bi preuzela pošiljku koju će uručiti našim sestrama u Rwentobu. Zahvalne smo gđi. Margaret na njezinoj spremnosti da bude naš kontakt i radosne što smo mogle po njoj poslati sestrama pismo i uskrsne čestitke kao i novčanu donaciju. Vjerujemo da vrijedi izreka “gdje je jedna od nas, sve smo tu”, te se tako sve mi osjećamo kao prave misionarke.

Dok nastavljamo živjeti svaki dan obavljajući različite poslove u skladu s onim što nam je moguće činiti u vrijeme pandemije, molimo za zdravlje svih ljudi, za snagu i nadu da bismo mogli nastaviti služiti i brinuti se s ljubavlju jedni za druge. U molitvi smo povezane sa svim našim sestrama i ljudima cijelog svijeta.

s. Kathleen Vugrinovich

Mostarska provincija

Kao da su danas prestala biti važna sva dojučerašnja zbivanja u Provinciji. I kao da bi izdvajanje događaja, koji su inače važni i kojima se radujemo, umanjili ozbiljnost sadašnjega trenutka. Ah, ta strašna riječ koja nam svednevice odzvanja u ušima, u ponašanju – COVID-19. Pandemija koronavirusa. Mučni prizori i nesagledive posljedice.

Nažalost, i naša Provincija s ostatkom svijeta proživljava tu „zlu kob“. Koronavirus se nemilosrdno ušuljao u samostan Rana sv. Franje u Međugorju u kojemu žive 22 sestre i duhovnik sestara fra Tomislav Pervan. Zbog nemogućnosti povratka u Italiju u zajednici se zatekla i vrhovna savjetnica s. Lidija Glavaš.

Pa ipak. Harale su i dosad svijetom razne pošasti. Bilo je života i prije „korone“ i bit će ga opet, ako Bog da. I sestre su tijekom svoje 120-godišnje prisutnosti u Hercegovini prolazile kroz mnoge kušnje i nevolje: kroz razne epidemije, ratove, zatvore, često i bez krova i kruha. Ali u teškim vremenima Ljubav ih je Kristova još više poticala na izgradnju zajednice, međusobno prihvaćanje i darivanje u iskrenoj i uzajamnoj ljubavi (usp. *Konstitucije*, 39). Potiče ih i danas. I ni u jednom trenutku nisu dovele u pitanje svoje predanje, svoju vjeru u Božju ljubav, Providnost... Ne dovode je ni danas. Žive svoju korizmu i prate svoga Učitelja na Kalvariju ispovijedajući čvrsto svoju vjeru u *uskrsnuće i život vječni*.

Suočene s poteškoćama i neizvjesnosti u okolnostima koje proživljava naša Provincija, primile smo toliko izraza suosjećanja, potpore i povezanosti u molitvi, što nas ohrabruje i očituje sestrinsko zajedništvo svih sestara Družbe. Osobito smo zahvalne vrhovnoj predstojnici s. Klari Šimunović za pisanu riječ i blizinu, za sve poticaje i savjete za postupanje u novonastaloj situaciji.

Nakon zatvaranja *Godine jubileja* prošle godine, radovale smo se kad su naše dvije novakinje položile prve redovničke zavjete, a petnaest sestara juniorki obnovilo privremene zavjete. Nakon toga su u kuću odgoja u Bijelome Polju došle dvije nove kandidatice. Početkom veljače ove godine, o *Danu posvećenoga života*, dvije postulantice započele su godinu novicijata, a jedna je kandidatice primljena u postulaturu.

Ostvareni su svi susreti provincijske predstojnice s. Zdenke Kozina sa skupinama sestara po apostolatu. Susret sa sestrama vjeroučiteljicama, voditeljicama crkvenih zborova i sestrama koje rade u školi održan je u samostanu Svete Obitelji u Mostaru, sa sestrama koje djeluju u zdravstvu, socijalnoj službi i predškolskom odgoju u Kući Božanskoga milosrđa u Bukovici, a sa sestrama koje djeluju u kućnoj radinosti, domaćinstvu i sakristiji u samostanu Imena Isusova u Ljubuškom. Susret Provincijske predstojnice s kućnim predstojnicama održan je u samostanu Rana sv. Franje u Međugorju.

I program trajnoga odgoja odvijao se prema predviđenom planu sve dosad. Održana su četiri turnusa duhovnih vježbi koje ove godine za temu imaju poticaj sv. Franje: „Imati duha Gospodnjega i Njegovo sveto djelovanje“ (PPr 10, 8). Nakon provincijskog hodočašća, koje se svake godine organizira u listopadu u Gospinom svetištu na Širokom Brijegu, a koje je ujedno i prva duhovna obnova za sve sestre Provincije, mjesečne duhovne obnove održane su redovito od studenoga do veljače po našim provincijskim središtima. Zbog zabrane kretanja u svrhu sprječavanja širenja pandemije odgođen je u ožujku liturgijski seminar za sve sestre Provincije. Prekinut je također i kanonski pohod Provincijske predstojnice sestrama koji je započela 7. veljače.

Iz tiska je izišla knjiga „Smješnice. Male priče o nama“ o kojoj smo pisale u prilogu prethodnog Lista Družbe. Priredila ju je s. Natalija Palac, a sadrži 216 podnaslova, malih priča o nama, kako stoji i u naslovu knjige, smiješnih (ne)zgoda naših sestara, koje su se, unatoč svemu, znale radovati životu.

Duboko vjerujemo da će i nama „ova malenkost naše časovite nevolje“ donijeti obilate plodove. Pa i „ako se razruši naš zemaljski dom“, svoja smo srca povjerali Onome koji je moćan sve okrenuti na dobro onima koji ga ljube.

s. Magdalena Šarić

Argentinsko-urugvajska provincija

U mjesecu listopadu 2019. godine slavili smo svetu misu zahvale povodom zlatnog jubileja redovničkog života naše s. Gregorije Susnik, zahvalne Bogu za njen predan i ispunjen život u služenju Njemu. Nakon mise uslijedio je ručak, a cijeli dan, u kojemu smo se spominjali Gospodinove vjernosti, bio je prožet sestrinskom blizinom, radošću i mirom.

Od 10. do 15. listopada slavljen je Redoviti provincijalni kapitul kojim je predsjedala vrhovna predstojnica s. Klara Šimunović. Kapitul smo proživjele u molitvenom ozračju i promišljanju nad stvarnošću naše Provincije, pokušavajući odgovoriti na Božji poziv, na potrebe naših zajednica i apostolskog djelovanja. Također je izabrana i nova Provincijalna uprava.

U provincijalnoj kući od 25. siječnja do 1. veljače održane su duhovne vježbe na temu „*Stvoreni smo za zajedništvo s Trojstvom...i s braćom*“, a predvodio ih je o. John Brito, Misionar Presvetoga Srca Isusova i Marijina. Tijekom osam dana duhovnik nam je pomogao produbiti osobnu molitvu, preispitati i učvrstiti svoj poziv i življenje karizme. Suočene s novim izazovima koje stvarnost stavlja pred nas u Družbi, u našim zajednicama i u Crkvi, promišljale smo o našem zalaganju u evangelizaciji danas te kako biti svjedoci Božje ljubavi u današnjem izazovnom društvu. Bili su to vrlo intenzivni dani obilježeni otvorenošću srca preobilnoj Božjoj milosti. Na kraju smo obnovile zavjete i svoje posvećenje Bogu vjernome koji nas svaki dan poziva da mu se potpuno predamo.

Istoga dana, 1. veljače, s. Sonia Díaz, juniorka, obnovila je svoje predanje Bogu u našoj redovničkoj obitelji obnovivši svoje privremene zavjete.

Od 2. do 3. veljače odvijao se susret kućnih predstojnica tijekom kojega su s. Alejandra Barrera i s. Sonia Díaz podijelile s nama svoje iskustvo sudjelovanja u proslavi Jubileja Družbe: “Bilo je to kao novi dah života, kao simfonija boja i jezika koji sačinjavaju istinsko zajedništvo i znak su Božje vjernosti u vremenu: jučer, danas i uvijek”, izjavile su sestre.

U četvrtak, 20. veljače, sestre zajednice iz San Lorenza su se priključile internacionalnom događaju *Mater Fatima*. Jedan sat smo provele u euharistijskom klanjanju nakon čega smo molile krunicu ujedinjene s cijelim svijetom i našom Majkom, moleći za mir, za obitelji, za prestanak vršenja pobačaja, za svećenike. Trebale smo osigurati i dodatna mjesta u našoj kapeli koja je zbog prisutnosti velikog broja osoba bila dupkom puna. Iskusili smo obilje blagoslova za cijelo čovječanstvo. Nakon molitve imali smo milost slaviti svetu misu. Iako je cijeli susret trajao više od dva i pol sata, svi su ostali u dubokoj molitvi i klanjanju. Na odlasku su izrazili radost koju su iskusili i zahvalnost zbog toga Bogu, Blaženoj Djevici Mariji i sestrama koje su ih pozvale.

Pod geslom „*Klara i Franjo žive u tebi*“ od 22. do 25. veljače održan je prvi nacionalni susret franjevačke mladeži u gradu Mar del Plata. S velikom radošću želimo podijeliti s vama da su na susretu sudjelovali četvero mladih i jedna nastavnica iz naše škole Svete Ruže Viterbske u pratnji s. Angélice Medina. Susret je bio vrlo dobro organiziran, s različitim aktivnostima: snažni trenuci molitve i kontemplacije nad životom sv. Franje, evangelizacijska aktivnost, klanjanje tijekom noći, trenuci u kojima se zajedno sa svim stvorenjima slavilo Gospodina. Mladi su se

vratili ispunjeni snažnim poletom i s dobrim idejama koje će primijeniti u radu sa svojim vršnjacima tijekom godine.

Ovo vrijeme, u kojem nas pandemija virusa COVID-19 obavlja nesigurnošću i tjeskobom, ujedno je i vrijeme izolacije, karantene, razdoblje samoće za jedne i boli za druge. To je vrijeme promatranja vlastite nutrine, intenzivnije molitve i meditacije. Vrijeme kad se trebamo staviti u ruke Djevice Marije te, s njom, u ruke nebeskog Oca. Suočene s ovom neočekivanom patnjom za cijeli svijet, u svakoj našoj zajednici provodimo više vremena u molitvi i klanjanju, ujedinjujući naše glasove i uzdižući molitve k nebu zajedno s cijelim svijetom. Koristeći suvremena sredstva komunikacije, sudjelujemo na misama i molitvi krunice. Molimo Gospodara života, predajući se pouzdano njegovom milosrđu, da preobrazi zlo ove bolesti u utjehu i rast u vjeri, ljubavi i nadi. Teška su ovo vremena, vremena velikih križeva. Ne dopustimo da išta uništi našu nutarnju sigurnost i svijest da smo beskrajno ljubljene od Gospodina!

U vremenu karantene uzrokovane pandemijom, naša draga s. Lucia Yunis preselila se u kuću Nebeskoga Oca 20. ožujka nakon duge bolesti tijekom koje su se sestre s velikom ljubavlju brinule o njoj. Gajila je veliku ljubav prema Djevici Mariji, stoga molimo da je ona sada otprati u raj, gdje će moći vječno uživati slavu nebesku u punini radosti i mira.

s. Rosa Vega

Bosansko-hrvatska provincija

Svijest o krhkosti života i prolaznosti ovozemnih stvarnosti svi proživljavamo, a ovih zadnjih mjeseci na poseban način. Živimo u našem *danas* zahvaćenom pandemijom *koronavirusa*, a Zagreb i okolica 22. ožujak 2020. pogođeni su uz to i jakim potresom. Odjednom kao da je sve stalo. Život je paraliziran! Što nas još očekuje, neizvjesno je. Ako želimo biti sestre sv. Franje i Majke Margarite, u središtu svjetskih nemilih zbivanja u kojima se nalazimo nužno je obnoviti povjerenje u Boga živoga koji progovara i u tami svijeta. Zajedno i osobno kroz molitvu stječemo jasnoću pogleda i shvaćanja što nam je *danas* činiti. Povežimo se stoga molitvenom snagom zajedništva!

Bogu smo trajno zahvalne za sve događaje koje smo tijekom zadnjih mjeseci doživljavale. Donosimo vam neka provincijska zbivanja:

U Hrvatskoj katoličkoj misiji u Beču 6. listopada 2019. proslavljena je 50. obljetnica života i djelovanja naših sestara u toj Misiji. Na proslavi, uz pojedine sestre koje su djelovale ili djeluju u Beču, sudjelovala je i provincijska predstojnica s. Kata Karadža. Kroz protelo razdoblje izmijenilo se puno sestara koje su ostavile svijetao primjer služenja u ovoj Misiji. Uz braću franjevce, kroz samozatajno djelovanje s velikim srcem sestre su bile na raspolaganju i u svemu uključene u život vjerničke zajednice, kroz sve godine djelovanja bile su i ostale prenositeljice vjere i kulture među našim iseljenicima.

Povod službene posjete provincijske predstojnice s. Kate, u pratnji provincijske savjetnice s. Ines Vujica, našim sestrama u Rwentobu (Uganda), od 14. studenoga do 2. prosinca 2019., bila je prva obljetnica odlaska naših sestara u misije. Prvotni cilj bio je vidjeti i susresti sestre, čuti njihova iskustva rada i dijeljenja svakodnevice s ljudima tog mjesta te pokušati konkretizirati apostolsku djelatnost zajednice. Naše sestre iz misije u Rwentobu redovito se javljaju i informiraju nas o životu i djelovanju zajednice među mjesnim stanovništvom kao i događanjima mjesne Crkve.

Seminar na temu „*Vrjednote*“ za sestre koje su položile doživotne zavjete u zadnjih 10 godina održan je od 8. do 10. studenoga 2019. u provincijalnoj kući u Sarajevu. Voditeljica je bila dr. sc. Sanda D. Smoljo, voditeljica Centra za savjetovanje Vrhbosanske nadbiskupije. Uz stručna predavanja i diskusiju o tematikama *interpersonalne komunikacije i življenja integrirane osobnosti u zajednici*, sudionice su imale prigodu i za iskrene sestrinske susrete te međusobnu razmjenu iskustava o životu i djelovanju u zajednicama i mjestima gdje žive.

Međuprovincijski seminar o franjevaštvu za novakinje i postulantice održan je od 15. do 17. studenoga 2019. u Kloštru Ivaniću, a voditelj je bio fra Ivan Landeka, OFM. Uz duhovno bogatstvo susreta, molitve te promišljanja o važnim franjevačkim tematikama, sudionice su imale prigodu, uz stručno vodstvo prof. Tončija Maleša, običi znamenitosti grada Zagreba te upoznati se s njihovim povijesnim i kulturnim važnostima i vrijednostima.

Od listopada 2019. do siječnja 2020. u zajednicama Provincije održavani su turnusi seminara „*Franjevački izvori*“ koje je vodila s. Ivanka Mihaljević. Seminar je održan s ciljem boljeg upoznavanja asiških svetaca i Franjevačkih izvora koji su duboko nadahnuti i prožeti Svetim pismom. Svijest o važnosti franjevačke duhovnosti vodi nas ka konkretnijem življenju našega franjevačkog identiteta i franjevačkih vrednota siromaštva, sestrinstva, crkvenosti i malenosti. Asiški svetci mogu i trebaju nam biti učitelji kako se i danas, pred navalom individualizma i duhovne površnosti, može živjeti sestrinstvo i nove odnose s Bogom, ljudima, samima sobom i svime stvorenim.

Koncem 2019. i početkom 2020. dvije naše sestre preselile su u dom Očev. Sestra Snježana Saraf preminula je 23. prosinca 2019. u Novoj Biloj u 68. godini života i 51. godini redovništva. Sahranjena je na blagdan sv. Stjepana Prvomučenika, 26. prosinca 2019., u Jajcu. Sestra Beata Mandić preminula je 27. siječnja 2020. u Kloštru Ivaniću u 78. godini života i 59. redovništva. Sahranjena je 29. siječnja 2020. u Kloštru Ivaniću.

Učimo se trpljenju u šutnji te postojanošću budimo iznad svakodnevnih iskušenja. Vrijeme i događaji kojih smo svjedoci neka nas vode skrušenosti, pokori, obraćenju i otvorenosti novim pogledima prema sebi, bližnjima i našem apostolskom djelovanju na koje smo pozvane. U duhu poniznog služenja bit će nam dano prepoznati Gospodina Milosrđa i Ljubavi koji liječi i sve obnavlja. Preobrazimo nestrpljivost skučenih i plašljivih nadanja te se ohrabrimo proći vazmenim prolazom muke, smrti i uskrsnuća. Tu ćemo susreti Uskrsloga!

s. Ljubica Stjepanović

Austrijska provincija

Kao što je jesen obojila lišće raznovrsnim bojama, a nas obdarila plodovima zemlje, tako su se i naše škole i đачki domovi ispunili učenicama i učenicima različitih nacionalnosti, kultura i vjera.

U prvoj polovici listopada nekoliko učenika naše škole u Št. Petru te Trgovačke škole i Slovenske gimnazije iz Klagenfurta zaputilo se prema Asizu, pod duhovnim vodstvom don Hanzeja Rosenzopfa, SDB, i s. Urše Šebat. Učvršćeni u vjeri i nadahnuti životom sv. Franje, vratili su se svojim kućama i školama te su i druge obogatili iskustvom koje su doživjeli.

U došašću, koje je za mnoge najljepše vrijeme godine zbog lijepih običaja, u našim zajednicama imale smo mise zornice, proslavu sv. Nikole, sajam i duhovnu pripremu za Božić.

U domu za stare i nemoćne u Bleiburgu osoblje i korisnici zajedno su izrađivali različite radove – od adventskih vijenaca do božićnih ukrasa, sirupa... te su ih potom prodavali. Na uočnicu prve nedjelje došašća, nakon zajedničke molitve i blagoslova, blagoslovljene adventske vijence odnijeli su na odjele ili u svoje domove. Nekoliko korisnica okupljalo se svakoga popodneva na molitvu krunice uz adventske pjesme.

U provincijalnoj kući u Klagenfurtu s. Andrea Starz je s dobrovoljcima pekla raznovrsne kekse za humanitarni sajam. Novac od prodaje namijenili su humanitarnom društvu za potporu četiri mlade gluhoj osobe koje se ove godine pripremaju za sakramente.

Glazbeno nadarene učenice iz đачkog doma u provincijalnoj kući za sestre su pripremile izvrstan večernji koncert s klasičnim i modernim skladbama.

U đачkom domu u Št. Petru u predbožićne dane čuva se običaj „Marija traži prenoćište“ kao spomen na poteškoće koje su Marija i Josip prolazili neposredno pred Isusovo rođenje. Prvu večer sestre su iz zajednice u internat donijele Marijin kip koji je, potom, svake večeri nalazio „prenoćište“ kod druge osobe ili grupe. Na koncu, prije nego što su učenice otišle svojim kućama za božićne blagdane, ovaj lijepi običaj završio je zajedničkom večerom u školskoj blagovaonici.

Naš tradicionalni božićni susret sestara imale smo u Bleiburgu. Prijepodne nam je mag. Klaus Einspieler, profesor Svetoga pisma i liturgike, izložio predavanje o proroku Izaiji. U popodnevnom dijelu susreta o. Milan Bizant, DI, ponudio nam je smjernice za osobno promišljanje o svetopisamskoj ženi Ani.

Veliki događaj za našu Višu gospodarsku školu u Št. Petru zbio se 24. siječnja kada je od Kršćanskog kulturnog saveza i Nacionalnog vijeća koruskih Slovenaca primila *Tischlerovu nagradu* za odgoj i obrazovanje brojnih generacija mladih, za brigu i očuvanje slovenskog jezičnog i nacionalnog identiteta te za poticanje suradnje između stanovništva njemačkog i slovenskog govornog područja u Koruskoj, kao i između dviju država Austrije i Slovenije. Glazbeni program izveo je školski zbor učenika i nastavnika.

Kao i obično, učenici trećega razreda škole u Št. Petru pripremili su 44. humanitarnu tombolu. Prihod je bio namijenjen partnerskoj školi iz mjesta Apriltsi u Bugarskoj. Tom prigodom

posjetio nas je načelnik Apriltsija i osobno zahvalio za svu pomoć, zaželjevši da se dobra suradnja nastavi i dalje.

U zadnje vrijeme i mi nastojimo život u našim zajednicama prilagoditi novonastalim uvjetima pandemije korona virusa. Posebnu brigu posvećujemo zaštiti sestara, djelatnika i korisnika doma za stare i nemoćne u Bleiburgu. U školi u Št. Petru nastava se odvija na daljinu. U đučkom domu u Klagenfurtu ostale su samo četiri učenice iz udaljenih mjesta koje se, zajedno sa sestrama, pridržavaju svih propisanih mjera.

s. Andrea Starz

Paragvajska provincija

Provincija Uznesenja Blažene Djevice Marije, radosna zbog sudjelovala u Jubilarnoj godini Družbe, nastavila je svoj hod s događanjima i iskustvima sestrinskog zajedništva i apostolata naših zajednica i ustanova.

Dijelimo sa sestrama Družbe veliku radost zbog odluke s. Patricije Soledad Barboza koja je položila doživotne zavjete na svetkovinu Krista Kralja, 24. studenog 2019., u prisutnosti sestara, prijatelja i rodbine koji su podijelili s njom taj milosni trenutak. Euharistijsko slavlje predslavio je o. José Arildo Ferrari, dehonijanac, u kapeli sv. Janje u našoj provincijalnoj kući u gradu Asunción.

Prema Provincijском planu, svećenik José Arildo Ferrari prati nas u našem trajnom odgoju s ciljem učvršćivanja temeljnih aspekata našega života kao posvećenih žena koje nastoje odgovoriti vlastitom karizmom na Gospodinov poziv u Crkvi i Družbi. Jedan od susreta, vrlo plodnih, na kojemu smo promišljale o našem životu u Provinciji, bila je duhovna obnova od 19. do 21. prosinca 2019. godine na kojoj su sudjelovale sve sestre naše Provincije.

Sa susreta smo ponijele zadatak da nastavimo razmišljati i dijeliti u zajednicama poticaje koje Duh Sveti nadahnjuje u svakoj od nas. S tom otvorenošću započele smo zajednički život u zajednicama u novoj 2020. godini, godini koja je posvećena Riječi Gospodnjoj.

Gospodin, kojega je nemoguće nadmašiti u velikodušnosti, nastavlja i dalje poticati život Provincije što smo mogle iskusiti na proslavi obljetnica redovničkog života sestara. Sestra Ema Valdéz i s. Yolanda Florentín proslavile su dijamantni, a s. Fátima Dittrich srebrni jubilej uoči blagdana Prikazanja Gospodinovog, 1. veljače, svetom misom koju je predvodio o. Alfredo Ozuna, kapelan zajednice u provincijalnoj kući.

Na Dan posvećenog života, 2. veljače, novakinje Katia Nazaret Osorio i Aida Luz Torres, izrekle su svoj *da* Gospodinu u ovoj redovničkoj obitelji polaganjem prvih zavjeta. Euharistijsko slavlje u kapeli sv. Janje predslavio je o. Carlos Canillas, DI. Ovoj velikoj radosti za život Provincije pridodajemo i ulazak u postulaturu djevojke Agripine Saldívar na spomendan Majke Margarite Pucher, 6. ožujka 2020.

Sva ova događanja otvaraju Provinciju nadi i novosti koju Duh potiče u traženju kako živjeti i odgovoriti Božjoj volji. Vjerne karizmi Družbe, sestre vrše apostolat odgovarajući na nova nadahnuća i izazove koje Gospodin stavlja pred nas danas.

Nadamo se da će nam u ovoj korizmi, obilježenoj žalošću i nesigurnošću zbog pandemije koja pogađa cijeli svijet, Gospodin podariti prijelaz iz smrti u život te da će ovaj Uskrs donijeti svijetu svjetlo, radost i mir Uskrssloga.

s. Evanilda Ramírez Cabrera

Rimska regija

Dana 8. veljače 2020. godine Rimska regija je održala Redoviti regionalni kapitul. Odabrana tema *Kako bolje animirati i pratiti zajednice i djelatnosti u vidu njihovoga preustroja* bila je povjerena s. Rosangeli Sala, vrhovnoj predstojnici Družbe sestara od Bezgrješne iz Genove, osobi koja je stručna i posjeduje široko poznavanje procesa preustroja zajednica i djelatnosti u našem kontekstu. Ova tematika uklapa se u pripremu za Izvanredni vrhovni kapitul sljedeće godine.

U svome pozdravu, vrhovna predstojnica s. Klara Šimunović naglasila je kako tema koju će s. Rosangela predstaviti može pomoći da se otvorimo i učinimo potrebne korake kako bi realizirale odluke prethodnih kapitula koje se tiču preustroja. Obraćajući se kapitularkama, potakla ih je da budu *živo kamenje* koje će se svjedočanstvom života, zajedno sa sestrama iz cijeloga svijeta, ugrađivati u zajedničku povijest Školskih sestara franjevki Krista Kralja. Poseban naglasak stavila je na jedan bitno franjevački element koji je obilježio početke naše povijesti i koji trebamo prenositi i budućim generacijama: sestrinsko zajedništvo. „Za nas je danas važno ponovno otkrivati ljepotu zajedništva, obnoviti sestrinstvo kao temelj apostolata i oživjeti odnos s Bogom, sa samima sobom i sa sestrama“, zaključila je s. Klara.

Misao vodilja dvaju izlaganja s. Rosangele bio je poziv na suodgovornost. Nakon izlaganja uslijedila je vrlo široka diskusija s ciljem zajedničkog traženja razloga za nadu i hrabre odluke za budućnost.

„Graditi danas, pripremajući budućnost“ zahtijeva trajno sazrijevanje mentaliteta koji je otvoren i sudionički, naglasila je s. Rosangela. Potrebno je preuzeti odgovornost za vlastitu povijest, znati prepoznati prolaz Gospodinov i prihvatiti novost u vjernosti prvotnoj karizmi. Naglasila je da Gospodin prolazi samo jednom. Prolazi i ide dalje. Na nama je da ga prepoznamo u slobodi i omogućimo i drugima da budu slobodni. Ne možemo ostati utvrđene i zatvorene u svojim stajalištima. To vrijedi jednako i za zajednicu. Zajednica koja je zatvorena je „kao kuća bez djece“, dakle, bez ikakve mogućnosti za budućnost. Ono što mi činimo danas je blagoslov za one koji će doći kasnije. Sestra Rosangela je više puta ponovila kao je potrebno moliti, „raširenih ruku zazivati pomoć Božju“.

Osim toga, navela je nekoliko neizostavnih uvjeta za preustroj djelatnosti i apostolata: imati hrabrosti biti slobodne i prepoznati kada se više ne može nositi neka djelatnost; ne očekivati da će se odmah jasno ukazati neka nova mogućnost; imati hrabrosti za odluke s jasnim vremenskim ograničenjem; donositi svaku odluku zajedničkim dogovorom i u suodgovornosti svih sestara; iskreno preispitati stanje; biti raspoložive za suradnju s drugim ustanovama i laicima.

Ovi i mnogi drugi poticaji koje nam je uputila s. Rosangela Sala bili su za nas pravi dar koji zaslužuje da bude dalje produbljivan, osobno i zajednički, kao priprema za Izvanredni vrhovni kapitul 2021.

s. Maristella Palac

ŽIVOT – POSLANJE – SVJEDOČENJE

Od ovoga broja Lista Družbe uvodimo rubriku Život – Poslanje – Svjedočenje u kojoj će svaki put biti predstavljeno po jedno iskustvo života i apostolata naših sestara iz različitih dijelova Družbe.

*Ovoga puta predstavljen je **Obiteljski centar „Mir“ – Družinski center mir;** iskustvo apostolata sestara Mariborske provincije.*

Obiteljski centar „Mir“

Kako biti blizu i pomoći obiteljima, bračnim parovima i pojedincima koji se nalaze u poteškoćama ili već godinama žive u konfliktnim odnosima? Kao odgovor na to pitanje, a na poticaj s. Veronike Verbič, otvorile smo 2005. godine u Kući matici u Mariboru Obiteljski centar „Mir“.

Prvi koraci, koji su utirali put novome obliku apostolata, bili su potpomognuti molitvom i suradnjom između sestre koja je odgovorna za Centar, zajednice sestara, suradnika i vanjskih institucija. Naši suradnici su ulagali jako puno truda kako bi Centar bio prepoznat i prihvaćen od obitelji, bračnih parova i pojedinaca kao mjesto na kojem mogu dobiti pomoć za svoje odnose, posebno onda kada se nađu u poteškoćama.

Kao Centar jako puno truda ulažemo u to da imamo kvalitetnu mrežnu stranicu (<https://www.dc-mir.si>) na kojoj osobe koje trebaju pomoć mogu pročitati gotovo sve o našim aktivnostima i kako doći do nas. Neki korisnici dolaze k nama posredstvom centara za socijalni rad, liječnika, psihijataru, svećenika, egzorcista i drugih.

Zbog svoje specifične i povjerljive naravi naše djelovanje je, u usporedbi s nekim drugim djelatnostima u Provinciji, prilično skrovito i nepoznato. Osobni odnos i rješavanje problema zbog kojega netko dolazi u Centar puno su važniji od broja uključenih osoba. Važno je da svaku osobu koja dođe primimo sa suosjećanjem i povjerljivošću kako bi bila sigurna da će sve što kaže doista ostati među nama.

Tijekom godina mijenjali su se programi rada, djelatnici i stažisti koji se nakon završenog studija pripremaju za rad kao terapeuti. Za rad u Centru svi terapeuti moraju biti dobro osposobljeni i, jednako tako, trebaju se kontinuirano stručno usavršavati sudjelujući na seminarima i supervizijama. Vrlo je važno biti uz osobu tamo gdje ona jest. To od nas zahtijeva da budemo spremne učiti, prihvaćati vlastitu ranjivost i vlastitu preobrazbu.

Od početka djelovanja Centra trudimo se pružiti pomoć posebno onim osobama koje zbog financijskih poteškoća nisu u mogućnosti tražiti pomoć negdje drugo. Kada dolaze k nama,

obično svi žele dobiti brze odgovore i savjete. Baš naprotiv, rad terapeuta nije držanje prodike niti dijeljenje savjeta, nego hod zajedno s osobom putem njezina ozdravljenja. Pomažemo joj otkriti kako bi trebala mijenjati svoj život i odnose. Pri tome je vrlo važno da osoba preuzme odgovornost za svoje osjećaje, misli i djela. Terapeut nije netko tko spašava. Spasitelj je Gospodin Isus Krist, a mi terapeuti smo samo njegovo oruđe.

Dolaze nam osobe s teretom i problemima, koji su posljedica teških zlostavljanja u djetinjstvu, i/ili zbog poteškoća u komunikaciji. Uvijek se u pozadini problema nalaze rane o kojima je jako teško govoriti. Svaka osoba je posebna priča. Mnoštvo je boli i rana o kojima slušamo. Koliko razdora u odnosima, koliko razvoda, gnjeva, nevjerojatnih puteva s Bogom, otuđenja i traženja, srdžbe, nadanja, usamljenosti, psihičkih bolesti, napuštenosti, ponavljanja destruktivnih ponašanja, itd.

Trenutno sam odgovorna za rad Obiteljskog centra „Mir“. Osim redovitog terapijskog rada, to podrazumijeva još i brigu za svu dokumentaciju, financijska sredstva i sve drugo što je potrebno za rad Centra. Najvažnije je da u Centru imamo dobru ekipu terapeuta i dobre međudnose.

U Centar dolaze tražiti pomoć vjernici i oni koji to nisu. Neki od njih ostanu zatečeni kada vide redovnicu. Rad u Centru omogućio mi je puno širi pogled i spremnost prihvatiti svakoga. Ne zaustavljam se samo kod onih koji su blizu crkvenim krugovima, naprotiv, često sam u doticaju s rubnima, onima koji Crkvu iznutra niti vidjeli nisu. Doticaj s ljudskom bijedom i krhkošću obiteljskih odnosa, sa stvarnošću izvan granica sigurnosti samostana, uvelike mijenja i mene samu. Vodi me od stava superiornosti ka stavu malenosti, k tome da sve češće umjesto „Znam!“ kažem „Ne znam!“. Naspram mnogih boli s kojima se susrećem, najčešće je moj jedini odgovor šutnja, molitva i osobno zadovoljstvo malim stvarima.

Velika potpora Obiteljskom centru „Mir“ su naše sestre koje mole i žrtvuje se za nas djelatnice i sve koji dolaze k nama tražiti pomoć.

s. Polonca Majcenović